23/09/2023

Άγιος Λουκάς ο Ιατρός: Η ζωή του Αγίου Ιωάννου του Βαπτιστή ήταν πρωτοφανής και ανήκουστη!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

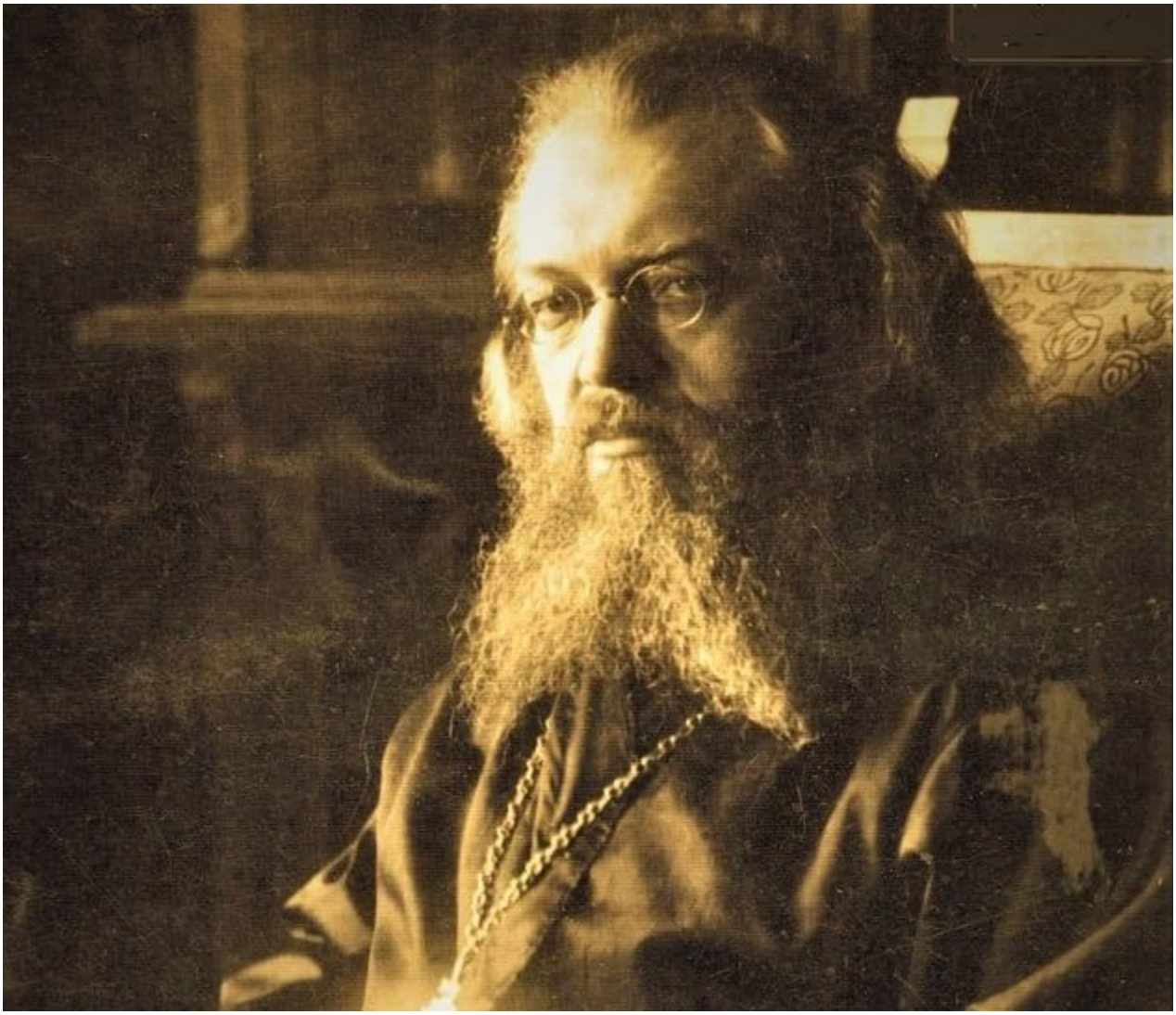

Στην ιστορία του ανθρωπίνου γένους υπάρχουν μόνο δύο σημαντικά γεγονότα, τα οποία ο Θεός τα αναγγέλλει μέσω του Αρχαγγέλου Γαβριήλ. Και αυτά είναι η Γέννηση του Προαιώνιου Υιού του Θεού κατά σάρκα και η γέννηση του Προδρόμου και Βαπτιστού του Ιωάννου, του μείζονος «εν γεννητοίς γυναικών» (Ματθ. 11, 11), σύμφωνα με το λόγο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Την γέννηση του Προδρόμου ακολουθεί και το θαύμα της λύσεως της γλώσσας του πατέρα του Ζαχαρία, την οποία έδεσε ο Αρχάγγελος γιατί δεν πίστεψε στα λόγια του.

Η γέννησή του δοξάστηκε με τον προφητικό λόγο του Ζαχαρία, ο οποίος είπε: «Και

σου, παιδίον, προφήτης υψίστου κληθήση· προπορεύση γαρ προ προσώπου Κυρίου ετοιμάσαι οδούς αυτού, του δούναι γνώσιν σωτηρίας τω λαώ αυτού, εν αφέσει αμαρτιών αυτών διά σπλάγχνα ελέους Θεού ημών, εν οις επεσκέψατο ημάς ανατολή εξ ύψους επιφάναι τοις εν σκότει και σκιά θανάτου καθημένοις, του κατευθύναι τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης» (Λουκ. 1, 76-79).

Όλη η ζωή του Προδρόμου ήταν μία ζωή ασυνήθιστη. Για τα παιδικά του χρόνια γνωρίζουμε μόνο αυτό, το οποίο μας λέει ο ευαγγελιστής Λουκάς, ότι δηλαδή, «ηύξανε και εκραταιούτο πνεύματι, και ην εν ταις ερήμοις έως ημέρας αναδείξεως αυτού προς τον Ισραήλ» (Λουκ. 1, 80).

Πώς και πότε βρέθηκε το παιδί στην έρημο δεν το γνωρίζουμε ακριβώς.

Κατά την παράδοση, ο βασιλιάς Ηρώδης μετά την σφαγή των νηπίων στη Βηθλεέμ ήθελε να σκοτώσει και τον Ιωάννη, δεν μπόρεσε όμως να τον βρει. Το γεγονός αυτό τον εξόργισε πολύ και γι’ αυτό διέταξε να σκοτώσουν τον πατέρα του, τον Ζαχαρία. Η μητέρα του, αφού έμαθε ότι οι στρατιώτες ψάχνουν το παιδί, το πήρε και πήγε μαζί του σε μία έρημη ορεινή περιοχή.

Αφού έζησαν λίγο καιρό εκεί η μητέρα του πέθανε και ο μικρός Ιωάννης έμεινε μόνος του στην έρημο.

Δεν γνωρίζουμε πως τον έτρεφε Κύριος ο Θεός, πως τον προστάτευε από τα άγρια ζώα, ούτε μας είναι γνωστό πώς έμαθε ο νέος Πρόδρομος να τρώει ακρίδες και άγριο μέλι. Όμως πιστεύουμε σταθερώς πως για τον Θεό όλα είναι δυνατά.

Ήδη, λοιπόν, από την αρχή η ζωή του μείζονος «εν γεννητοίς γυναικών» (Ματθ. 11, 11) ήταν μία ζωή πρωτοφανής και ανήκουστη. Έμεινε στην έρημο εντελώς μόνος του μέχρι την ηλικία των τριάντα ετών. Τι έκανε στην έρημο; Με τι ασχολείτο; Κανένα εργόχειρο δεν είχε, δεν είχε και τα βιβλία, ούτε ήξερε τα γράμματα.

Οι βιογραφίες των μεγάλων φιλοσόφων…, μας διηγούνται ότι αυτοί οι άνθρωποι ολόκληρες ώρες και ημέρες κάθονταν, βυθισμένοι στις σκέψεις τους.

Βαθιά είναι η φιλοσοφία αλλά ακόμα βαθύτερος είναι ο θεολογικός στοχασμός, η ανώτερη μορφή της προσευχής, την οποία οι άγιοι πατέρες ονομάζουν νοερά προσευχή. Είναι ασύλληπτο μεγάλο το βάθος της κοινωνίας εν Πνεύματι που έχουν οι μεγάλοι άγιοι με τον Θεό.

Ο όσιος Παύλος ο Θηβαίος για 91 χρόνια ζούσε στην έρημο άγνωστος στον κόσμο, έχοντας κοινωνία μόνο με τον Θεό. Ο Αρσένιος ο Μέγας νύχτες ολόκληρες, μέχρι

την ανατολή του ηλίου, στεκόταν με τα υψωμένα προς τον ουρανό χέρια.

Ο όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ χίλιες ημέρες και χίλιες νύχτες προσευχόταν στον Θεό πάνω σε μία λοξή πέτρα.

Ασφαλώς το ίδιο ήταν και το έργο του Ιωάννη του Προδρόμου κατά την παραμονή του στην έρημο. Μέσα στον αδιάκοπο στοχασμό περί Θεού και περί τις τύχες του κόσμου, στην βαθιά κοινωνία προσευχής με τον Θεό μεγάλωνε η δύναμη του πνεύματός του και αυξανόταν η κατανόηση των οδών της σωτηρίας, τις όποιες θα έπρεπε να διδάσκει στον λαό, ο οποίος χανόταν μέσα στις αμαρτίες του.

Θα έπρεπε να αλλάξει τις σκέψεις και τα αισθήματα του λαού, να τα κάνει πιο βαθιά. Να τους παροτρύνει να μετανοήσουν και να αλλάξουν τις διεστραμμένες και πονηρές οδούς τους.

Για αυτόν ακριβώς το σκοπό, να προετοιμάσει δηλαδή την οδό για τον Κύριο και τον Σωτήρα μας τον Ιησού Χριστό, προοριζόταν ο μεγάλος Του Πρόδρομος.

Γι’ αυτό ακριβώς όλη η ζωή του εξ απαλών ονύχων και μέχρι την στιγμή που άρχισε να κηρύττει στις όχθες του Ιορδάνη ποταμού ήταν πρωτοφανής και ανήκουστη. Αυτό το κήρυγμα της μετανοίας είλκυε προς αυτόν χιλιάδες ανθρώπους καταποντισμένους στην ματαιότητα της κοσμικής ζωής.

Ας δοξολογήσουμε και ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο και Θεό μας που έστειλε στον αμαρτωλό αυτό κόσμο τον μεγαλύτερο απ’ όλους, τον ασκητή και τον κήρυκα της ανώτατης αλήθειας, τον Πρόδρομο Ιωάννη. Και σ’ αυτή την ημέρα της ευλογημένης και γεμάτης χάρη Γεννήσεώς του ας κλείνουμε ενώπιόν του τα γόνατα και τις καρδιές μας, υμνώντας και δοξολογώντας τον. Αμήν.

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας, «Λόγοι και ομιλίες» των εκδόσεων Ορθόδοξος Κυψέλης.

ΠΗΓΗ: www.pemptousia.gr